

Tájékonferencia a Taktaköz néprajzáról

Borsod-Abaúj-Zemplén megyében nagy hagyományai vannak a honismereti mozgalomnak, s ezen belül jelentős eredményeket értek el az önkéntes néprajzi gyűjtők is. *Lajos Árpád* és *Bodgál Ferenc* munkájának eredményeként a miskolci Herman Ottó Múzeum körül jól működő gyűjtőhálózat alakult ki, s aktív tagokkal dolgozik a TIT megyei szervezetének néprajzi szakosztálya is. Munkájuk eredményét jól illusztrálja az idei Istvánfy Gyula honismereti gyűjtőpályázat sikere. Az immár tizenhatodik alkalommal meghirdetett pályázatra 80 pályamunka érkezett be, összesen több mint 3000 oldal terjedelemben. A múzeumnak és a TIT szakosztályának egymással és a megyében élő amatőr honismereti kutatókkal való kapcsolatát az immár második alkalommal megrendezett, gyűjtőúttal egybekötött *tájékonferencia* fémjelzi.

Az elsőre 1976. november 4-én került sor. Akkor a Zempléni-hegység elzárt településére, *Komlóskára* kirándultak a résztvevők s itt végeztek néhány óras gyűjtőmunkát. Ezután Szerencsen került sor a tanácskozássra, amelynek témái a Zempléni-hegység népi kultúrája, annak kutatási eredményei és feladatai voltak.

Az idei, második rendezvényt 1977. szeptember 15-én tartották, ennek témája a Taktaköz néprajza volt. A konferencia résztvevői *Taktabájjra*, a vidék népi kultúrájának ma is számos archaikus elemét őrző faluba kirándultak. A csoporthoz itt csatlakoztak a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Néprajzi Intézetének hallgatói. A faluban háromórás gyűjtőmunkára volt lehető-

ség, amelynek során mindenki az őt legjobban érdeklő témáról szerezhetett ismereteket. (A gyűjtött anyag egy példány a Herman Ottó Múzeum néprajzi adattárát gyarapítja.) A gyűjtés befejezése után Szerencsre autóbusszon utazott át a csoport, ahol délután került sor a tanácskozásra.

Ennek első előadója *dr. Petercsák Ti-vadar* (a szerencsi Helytörténeti Múzeum igazgatója) a Taktaköz történeti-néprajzi vázlatát ismertette. Jelezte, hogy a Bodrogközhez, Sárréthez, Ecsedi lánphoz hasonló geográfiai adottságokkal rendelkező vidék lakossága sajátos lápi életmódot folytatott, melyet azonban az elmúlt évszázad utolsó harmadától — a lecsapolással párhuzamosan — fokozatosan felváltott a szántóföldi gazdálkodás. Ez a kettősség mindmáig érzékelhető a népi kultúra különböző rétegeiben is. Ezt követően *dr. Szabó Lajos*: *Mon-dakutatás és népünk történelemszemlélete* címmel tartott színes előadást majd *dr. Szabóné Futó Rózsa*: *A gyógynövények gyűjtögetése a Taktaközben* címmel mutatta be e témában gyűjtött anyagát.

Úgy érezzük, hogy — az előzőhöz hasonlóan — sikeresnek könyvelhetjük el az 1977. évi tájkonferenciát. Amellett, hogy új ismeretekkel szolgált, s felhívta a figyelmet a megye néprajzi kutatásának egyik sürgető feladatára, alkalmat adott tapasztalatcserére, a kutatók ismerkedésére és véleménycseréjére. A jövő évben újabb tájegység megismerését és kutatási feladatainak számbavételét tűzi maga elé a következő konferencia.

Viga Gyula

Emlékünnep Isaszegen

Isaszeg a Rákóczi korbá visszanyúló és az 1848—49-es történelmi sorsfordulók emlékének őrzője, egyben Petőfi szellemi örökségének is fenntartója. A magyar-lengyel fegyverbarátságra több emléktábla figyelmeztet a község területén és határában. A síkság és a hegyek földje a szabadságért életüket adó hősök csontjait rejt. Fölöttük emlékoszlopokat emeltek az elődök áldozatát tisztelő utódok.

Itt tartotta közös ünnepét 1977. ok-

tóber 9-én az Isaszegi Falumúzeum Baráti Köre és a Bem József Kulturális Egyesület a magyar és a lengyel néphadsereg napja alkalmából. Részt vett az ünnepségen a lengyel nagykövetség, a néphadsereg, a helyi tanács és párt-szervezet, valamint a társadalmi egyesületek népes küldöttsége.

A tanácsháza falán elhelyezett tábla *Wysocki* lengyel tábornok, a református templom bejárata melletti felirat a lengyel légió emlékét őrzi. Ez